

การตรวจสอบข้อเท็จจริงและมอบหมายให้นายพิสิฐ จรัสรักษ์ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๐-๖/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรใช้ชื่อสถานประกอบกิจการว่า “พระลักษณ์ฟาร์ม” ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสัตว์บก (สุกร) ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ในปัจจุบันมีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๓๒/๒๕๖๔ ออกให้เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๔ ใช้ได้ถึงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ พบบริเวณพื้นที่น้ำท่วมขังลักษณะคล้ายน้ำเสีย อยู่ใกล้กับลำห้วยสาธารณะ (ลำห้วยน้ำพุ) ระยะห่างจากลำห้วยไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ใกล้กับบริเวณทางโค้งถนนสาธารณะเส้นไรสามพี่น้อง – โคกสูง และอยู่ด้านข้างสถานประกอบการเลี้ยงสุกรพระลักษณ์ฟาร์ม ด้านทิศเหนือ อันเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์ และได้ประสานงานเจ้าพนักงานสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ทำการเก็บตัวอย่างน้ำจากสถานที่ดังกล่าวเพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพน้ำพบว่า เป็นน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร ประเภท ก ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ อันถือเป็นการกระทำฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๐ (๖) ในเรื่องระยะห่างของสถานประกอบการที่ต้องตั้งห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะเกินกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และข้อ ๑๓ กรณีสถานประกอบกิจการไม่จัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสมเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ระงับการปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรลงสู่พื้นที่บริเวณดังกล่าวในทันที ห้ามทำการปล่อยน้ำเสียจากการประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกสถานประกอบการ เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของประกาศจังหวัดราชบุรี เรื่อง กำหนดมาตรการควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดราชบุรี ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้ทำการสูบน้ำเสียดังกล่าวกลับเข้าสู่บ่อบำบัดน้ำเสียภายในสถานประกอบการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยโต้แย้งว่า ๑) ผลการตรวจสอบตามบันทึกข้อความที่ รบ ๗๕๐๐๑/- ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เรื่อง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีน้ำลักษณะคล้ายน้ำท่วมขังบริเวณใกล้ลำห้วยน้ำพุ ๑.๑) นายวุฒิพงษ์ ตรงเที่ยง ลูกจ้างของผู้อุทธรณ์ และเป็นตัวแทนตรวจสอบระบุว่าพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองเดิมใช้เป็นพื้นที่เกษตร ทำการปลูกอ้อย โดยเลิกใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปักคันดินทำเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองเพื่อรองรับน้ำเสียของฟาร์มในช่วงฤดูฝน จำนวน ๖ บ่อ ในพื้นที่ดังกล่าวจึงยังพบต่ออ้อยยืนต้นตายเนื่องจากพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำจึงสามารถมีอายุได้ประมาณ ๗ - ๑๐ ปี ๑.๒) ข้อเท็จจริงระบุตามบันทึกข้อความที่ ๗๕๐๐/- ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีพระลักษณ์ฟาร์ม กองมูลสุกรบริเวณไร่อ้อยติดกับลำห้วยสาธารณะ โดยระบุว่า “จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามบันทึกข้อความไม่ปรากฏว่าพื้นที่ดังกล่าวถูกขุดและใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียมาก่อน” บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองของผู้อุทธรณ์จึงผิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ ๑๐ (๖) เรื่องที่ตั้งห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า พื้นที่กองมูลสุกรที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ย้ายกองมูลสุกรที่ติดกับลำห้วยน้ำพุเป็นพื้นที่ที่ติดกับบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองของผู้อุทธรณ์ มีใช้พื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรอง และได้ดำเนินการปักคันดินในพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองตั้งแต่

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ๒) ตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ระบุว่า “ให้ระงับการปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง และให้ทำการสูบน้ำเสียกลับเข้าสู่บ่อบำบัดน้ำเสียภายในสถานประกอบการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง” ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ๒.๑) พื้นที่ฟาร์มรวมถึงพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองของฟาร์มได้ขอรับรองมาตรฐานฟาร์มกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และขอต่ออายุทุก ๔ ปี โดยขอต่ออายุล่าสุดปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และปี พ.ศ. ๒๕๖๑ พื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองดังกล่าวอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๔๘๖๘ และเลขที่ ๖๔๘๖๙ ซึ่งเป็นที่ดินของผู้อุทธรณ์เอง ดังนั้น พื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองจึงมีมาก่อนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ ๒.๒) ตามบันทึกข้อมูลการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ระบุว่า “สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ให้ความเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวถือเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกร เนื่องจากมีการทำคันดินล้อมรอบ ในขณะที่การตรวจสอบไม่พบว่ามีการระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกแต่อย่างใด” ผู้อุทธรณ์ขออุทธรณ์คำสั่ง เนื่องจากพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองมิได้ทำผิดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งระบุเรื่องที่ตั้งของระยะห่างของฟาร์มสุกรกับชุมชนและแหล่งน้ำสาธารณะ อีกทั้งตามบันทึกการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ พบว่า บริเวณพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองมิได้มีการระบายน้ำออกสู่ภายนอกเขตที่ตั้งแต่อย่างใด

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงบริเวณพื้นที่ที่มีน้ำท่วมขังลักษณะคล้ายน้ำเสีย อยู่ใกล้กับลำห้วยสาธารณะ (ลำห้วยน้ำพุ) มีระยะห่างไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ใกล้กับบริเวณทางโค้งถนนสาธารณะเส้นไรสามพี่น้อง – โคกสูง และอยู่ด้านข้างสถานประกอบของผู้อุทธรณ์ทางด้านทิศเหนือพบว่า ในพื้นที่ที่มีน้ำท่วมขังลักษณะคล้ายน้ำเสียในบริเวณที่มีการยกคันดินสูงประมาณหนึ่งเมตรล้อมรอบ น้ำมีสีน้ำตาลคล้ำจนไปถึงสีดำ และมีกลิ่นเหม็นเหมือนกลิ่นมูลสุกร บริเวณผิวน้ำมีคราบของฟองอากาศสีน้ำตาลปนขาว จากการสังเกตสันนิษฐานในเบื้องต้นว่าไม่ใช่ไปตามธรรมชาติและอาจมีแหล่งที่มาจากสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง เมื่อเข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงนายวุฒิพงษ์ ตรงเที่ยง ได้ให้ถ้อยคำ่ว่า “พื้นที่บ่อน้ำดังกล่าวเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์ โฉนดที่ดินเลขที่ ๖๔๘๖๙ ตำบลน้ำพุ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี มีนายภาณุวัฒน์ พระลักษณะ กรรมการผู้จัดการ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่เดิมใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตรโดยทำการปลูกอ้อย” จากการตรวจสอบพื้นที่ด้านทิศตะวันตกของบ่อน้ำบ่อที่อยู่ใกล้กับลำห้วยดังกล่าวพบว่า มีการทำคันดินขึ้นมัล้อมรอบสามารถใช้เดินผ่านไปมาได้ เป็นการแบ่งกันอาณาเขตของพื้นที่ที่ใช้บรรจุน้ำเป็นพื้นที่อีกแห่งหนึ่งอยู่ถัดจากพื้นที่บรรจุน้ำแห่งแรกใกล้กับลำห้วยสาธารณะ มีลักษณะความลึกของพื้นที่ไม่มากนัก เนื่องจากปรากฏต้นอ้อยยืนต้นตายอยู่จำนวนหนึ่ง ในบริเวณดังกล่าวมีการขุดเป็นร่องน้ำล้อมรอบพื้นที่นำมาทำเป็นคันดินล้อมรอบและปล่อยน้ำให้ท่วมขังพื้นที่เพื่อส่งต่อน้ำผ่านไปยังพื้นที่บรรจุน้ำที่อยู่ใกล้กับลำห้วยสาธารณะ โดยลักษณะของน้ำในพื้นที่ดังกล่าวเป็นน้ำชนิดเดียวกัน จึงได้ประสานงานให้เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ เข้าร่วมตรวจสอบด้วย ในช่วงเวลา ๑๕.๐๐ น. ของวันเดียวกันเจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ได้มาถึงและให้ความเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวถือเป็นระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการเนื่องจากการทำคันดินล้อมรอบ ในขณะที่ตรวจสอบไม่พบว่ามีการระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกแต่อย่างใด พร้อมกับได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำจากสถานที่ดังกล่าวไปตรวจสอบและจะแจ้งผลให้ทราบในภายหลัง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ร่วมกันพิจารณาข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นประกอบข้อกฎหมาย ดังนี้ ๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคือวันที่

๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ และไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียจากการประกอบกิจการมาก่อนวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๐ (๖) ได้กำหนดว่า “การประกอบกิจการตาม ก. ข้อ ๑ ถึง ๕ เกินกว่า ๕๐๐ ตัว (การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด) ให้ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ และแหล่งน้ำสาธารณะ ไม่น้อยกว่าในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ขุดบ่อน้ำดังกล่าวเพื่อใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำหรับการประกอบกิจการมาก่อนวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ตามบันทึกข้อความ ที่ รบ ๗๕๐๐๑/ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีพระลักษณะฟาร์ม กองมูลสุกรบริเวณไร่อ้อยติดกับลำห้วยสาธารณะ หากแต่พื้นที่ดังกล่าวยังคงเป็นพื้นที่ทำการเกษตรปลูกอ้อยตามฤดูกาล เมื่อพิจารณาจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๐ (๖) การใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำหรับการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์เป็นการขยายอาณาเขตพื้นที่ของสถานประกอบการ เนื่องจากบ่อบำบัดน้ำเสียถือเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของสถานประกอบการ และบ่อบำบัดน้ำเสียดังกล่าวตั้งอยู่ห่างจากลำห้วยน้ำพุประมาณ ๑๐๐ เมตร อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๐ (๖) ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียได้ แม้จะเป็นที่ดินอันมีกรรมสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์เองก็ตาม อีกทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการขอหรือต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์เป็นประจำทุกปี ประกอบกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ทำการปล่อยน้ำเสียลงลำห้วยสาธารณะในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ ยังไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียแต่อย่างใด อีกทั้งเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุได้ใช้ถนนสาธารณะเส้นไร่น้ำสามพี่น้อง - โคกสูงอยู่เป็นประจำ สามารถมองเห็นพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างชัดเจน โดยที่ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้พื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียแต่อย่างใด และมาพบว่าผู้อุทธรณ์ได้นำน้ำเสียจากการประกอบกิจการมาบรรจุไว้ในพื้นที่ดังกล่าวในภายหลังเมื่อประมาณช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จากข้อพิพาทดังกล่าว จึงได้ให้คำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แก่ผู้อุทธรณ์ให้ดำเนินการนำน้ำเสียจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรออกจากพื้นที่ดังกล่าว โดยนำกลับเข้าไปไว้ในบ่อบำบัดภายในสถานประกอบการให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบวัน ครบกำหนดการติดตามการปฏิบัติตามคำแนะนำในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ร่วมกันตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อติดตามผลการปฏิบัติตามคำแนะนำปรากฏว่ามีปริมาณน้ำที่ท่วมขังลดลงจากเดิม ทำให้พบเห็นตออ้อยพร้อมท่อน้ำพีวีซีไหลขึ้นมาย่างชัดเจน แต่ยังคงมีน้ำท่วมขังอยู่ สาเหตุการลดลงของน้ำอาจมาจากการระเหยตามธรรมชาติ ซึ่งเริ่มเข้าสู่ฤดูร้อน สภาพอากาศมีความร้อนสูง และในขณะตรวจสอบไม่พบว่ามีการสูบน้ำออกจากพื้นที่ที่น้ำท่วมขังแต่ประการใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ตามหนังสือที่ ทส ๐๒๐๕ (๘.๔)/๒๖๒ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผลการตรวจสอบว่าคุณภาพน้ำทิ้งมีค่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยง สุกรประเภท ก ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาการตรวจสอบการติดตามผลการปฏิบัติตามคำแนะนำประกอบการแจ้งผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งฟาร์มสุกรแล้ว ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามแบบตรวจแนะนำที่ให้ไว้แต่อย่างใด จึงได้ออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๕๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ห้ามทำการปล่อยน้ำเสียจากการประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรออกนอกสถานประกอบการ ห้ามผู้อุทธรณ์ปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากการประกอบกิจการ

ฟาร์มเลี้ยงสุกรออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกสถานประกอบกิจการ เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของประกาศจังหวัดราชบุรี เรื่อง กำหนดมาตรการ ควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกรลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดราชบุรี ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้ทำการสูบน้ำเสียดังกล่าวกลับเข้าสู่บ่อบำบัดน้ำเสียภายในสถานประกอบการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งฉบับนี้ โดยผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งในวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๔ ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งดังกล่าวเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีเจตนาห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์ใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียหรือบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองเนื่องจากขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๐ (๖) นอกจากนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้โต้แย้งคำอุทธรณ์ว่าประเด็นที่ ๑ ข้อ ๑.๑ พื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองไม่ปรากฏว่าทางผู้อุทธรณ์ได้ใช้เป็นพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียหรือบ่อบำบัดน้ำเสียสำรอง จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงในการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน ผู้แทนของผู้อุทธรณ์ได้นำเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบบ่อบำบัดน้ำเสียที่ตั้งอยู่ภายในสถานประกอบกิจการ ภายในรั้วกำแพงของสถานประกอบกิจการมาโดยตลอด ไม่ปรากฏว่ามีการนำตรวจสอบข้อเท็จจริงบ่อบำบัดน้ำเสียแห่งอื่นที่ตั้งอยู่นอกสถานประกอบการ และในการตรวจสอบข้อเท็จจริงการขอต่ออายุใบอนุญาตในแต่ละปีมีการแนบเอกสารแผนผังบ่อบำบัดน้ำเสียและให้ข้อมูลด้วยการให้ถ้อยคำของตัวแทนผู้อุทธรณ์ที่ไม่ถูกต้องตรงกัน ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ต่ออายุใบอนุญาตเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๔ โดยผู้อุทธรณ์ได้แนบแผนผังภายในสถานประกอบกิจการระบุว่า มีบ่อก๊าซชีวภาพ จำนวน ๒ บ่อ บ่อบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๕ บ่อ ประกอบกับภาพถ่ายทางอากาศของสถานประกอบกิจการระบุมีบ่อบำบัดน้ำเสียจำนวน ๕ บ่อ โดยใส่หมายเลข ๑ - ๕ ลงในแผนที่กำกับไว้ด้วย เมื่อพิจารณาในส่วนของพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๕ ที่ตั้งอยู่ภายนอกสถานประกอบกิจการและเป็นพื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียหรือบ่อบำบัดน้ำเสียสำรอง เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามภาพถ่ายทางอากาศโดยอ้างอิงจากระบบสืบค้นข้อมูลของกรมที่ดินปรากฏภาพบ่อบำบัดน้ำเสียภายในสถานประกอบกิจการมีจำนวนถึง ๗ บ่อ และไม่ปรากฏลักษณะของสถานที่ภายนอกสถานประกอบการบริเวณที่กล่าวอ้างว่าเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียมีสภาพเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียแต่อย่างใด แต่กลับปรากฏเป็นพื้นที่อันมีลักษณะโล่งแจ้งภายหลังจากการทำการเก็บเกี่ยวพืชอ้อยเสร็จเป็นที่เรียบร้อย เมื่อพิจารณาแล้วไม่มีความจำเป็นใดที่ทางผู้อุทธรณ์จะต้องกำหนดพื้นที่ซึ่งตั้งอยู่ภายนอกสถานประกอบกิจการให้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๕ ก่อนที่จะกำหนดหมายเลขบ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๕ ให้กับบ่อบำบัดน้ำเสียภายในสถานประกอบกิจการที่ไม่ได้ถูกกำหนดหมายเลขใด ๆ ซึ่งมีอยู่อีกจำนวน ๓ บ่อ ก่อนบ่อบำบัดน้ำเสียแห่งอื่นที่ตั้งอยู่นอกสถานประกอบกิจการ หากผู้อุทธรณ์ไม่มีความต้องการที่จะขยายพื้นที่ประกอบกิจการออกไปอีกอันเป็นการขัดหรือแย้งต่อข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ ๑๐ (๖) กล่าวคือ การประกอบกิจการตาม ก ข้อ ๑ ถึง ๕ เกินกว่า ๕๐๐ ตัวให้ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ และแหล่งน้ำสาธารณะ ไม่น้อยกว่าในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร หากผู้อุทธรณ์ได้ทำการขออนุญาตใช้พื้นที่ดังกล่าวอย่างถูกต้องภายหลังจากวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นมีผลใช้บังคับแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ไม่สามารถที่จะพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียได้ เนื่องจากขัดหรือแย้งต่อข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับระยะห่างที่ไม่เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งได้บัญญัติขึ้นตามเจตนาที่จะควบคุมการขยายสถานประกอบกิจการที่สร้างผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม โดยการจำกัดกำหนดระยะห่างของสถานประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านของกลิ่นเหม็น น้ำเสีย เสียงดัง เป็นต้น และจากการให้ข้อมูลของตัวแทนผู้อุทธรณ์ประกอบกับแผนผังบ่อบำบัดน้ำเสียที่ผู้อุทธรณ์เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่มีความชัดเจนและความแน่นอนของแผนผัง

บ่อบำบัดน้ำเสีย อีกทั้งไม่ปรากฏการแจ้งขออนุญาตขยายบ่อบำบัดน้ำเสียออกไปตั้งอยู่ภายนอกสถานประกอบการกิจการ แต่อย่างใด และไม่ปรากฏว่ามี การขออนุญาตหรือการแจ้งขุดดินถมดินในพื้นที่บริเวณภายนอกสถานประกอบการกิจการ เพื่อใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียตามพระราชบัญญัติการขุดดินถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น การแนบเอกสาร แผนผังภายในสถานประกอบการซึ่งระบุจำนวนบ่อบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๕ บ่อ ประกอบภาพถ่ายทางอากาศ โดยใส่หมายเลข ๑ - ๕ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ไม่ทำให้บ่อบำบัดน้ำเสียบ่อที่ ๕ ที่อยู่ภายนอกสถานประกอบการและมีการนำน้ำเสียมาบรรจุไว้ในภายหลังมีสภาพ เป็นส่วนหนึ่งของระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการกิจการตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ต่ออายุใบอนุญาต ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ การต่อใบอนุญาตออกให้เนื่องด้วยผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการอยู่ในปัจจุบัน และมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นจึงได้พิจารณาต่อใบอนุญาตให้ และการต่อใบอนุญาต ไม่เป็นการรับรองให้บ่อบำบัดน้ำเสียภายนอกสถานประกอบการกิจการที่เกิดขึ้นในภายหลังการบังคับใช้ข้อบัญญัติ ท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการกิจการ เนื่องด้วยเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจต่ออายุ ใบอนุญาตเพื่อเป็นการรับรองการใช้พื้นที่ภายนอกสถานประกอบการกิจการเป็นพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียที่เป็นการขัด หรือแย้งต่อข้อบัญญัติท้องถิ่นที่กำหนดเรื่องระยะห่างของสถานที่ตั้งประกอบกิจการได้ และการขยายพื้นที่ ของสถานประกอบการกิจการไม่ว่าจะเป็นโรงเรือนเลี้ยงสุกรหรือบ่อบำบัดน้ำเสียเป็นหน้าที่ที่ผู้อุทธรณ์ต้องแจ้ง ให้เจ้าหน้าที่ทราบเพื่อทำการพิจารณาควบคุมไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย ควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน กฎหมายการสาธารณสุข และกฎหมายอื่น ๆ หากผู้อุทธรณ์ ต้องการที่จะใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณาว่าสามารถขยายได้ หรือไม่ และต้องพิจารณาอีกว่าการขุดดินเพื่อนำเอาดินที่ทำการขุดมาขึ้นเป็นคันดินล้อมรอบพื้นที่ที่ใช้เป็นบ่อบำบัด น้ำเสียจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ อีกทั้งพื้นที่ดังกล่าวแบ่งแยก ออกจากบริเวณสถานประกอบการกิจการเดิมด้วยกำแพงของสถานประกอบการกิจการและทางสาธารณะอย่างชัดเจน ส่วนการใช้พื้นที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าพื้นที่ดังกล่าวแต่เดิมใช้เป็นพื้นที่แปลงเกษตรใช้ทำการปลูกอ้อย โดยเลิกใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และใช้พื้นที่เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองโดยการปั้นคันดินไว้ไม่เป็นความจริง เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ใช้ทำการปลูกอ้อยมาโดยตลอด ข้อพิพาทจึงอยู่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในช่วงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีกองมูลสุกรบริเวณไร่อ้อย ติดกับลำห้วยสาธารณะ ปรากฏเป็นพื้นที่โล่งไม่มีการใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อบำบัดน้ำเสียสำรอง ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จากข้ออ้างว่าที่ดินดังกล่าวไม่ได้ใช้ปลูกอ้อยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ หากพื้นที่ดังกล่าว มีความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและภาพถ่ายในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ปรากฏพืชอ้อยในพื้นที่ดังกล่าวยังเขียวสดอยู่และมีเป็นจำนวนมาก หากแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ทางเจ้าหน้าที่ ได้ตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าวร่วมกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดราชบุรี พบว่า ในช่วงระยะห่างแค่ ๓ เดือน พืชอ้อย ที่เคยปรากฏในพื้นที่ดังกล่าวล้มตายเป็นจำนวนมากอันมีสาเหตุมาจากการปล่อยน้ำเสียจากสถานประกอบการ กิจการเลี้ยงสุกรเข้าสู่พื้นที่ท่วมขังไว้ คำกล่าวอ้างของผู้อุทธรณ์ว่าพืชอ้อยสามารถมีอายุได้ประมาณ ๗ - ๑๐ ปี ไม่สามารถ ที่จะมีความเป็นไปได้หากทางผู้อุทธรณ์ไม่ได้เพิ่งนำเอาน้ำเสียเข้ามาไว้ในพื้นที่ดังกล่าว หากมีแต่น้ำฝนหรือน้ำคุณภาพ ปกติพืชอ้อยน่าจะสามารมีอายุยืนอยู่ได้ตามคำกล่าวอ้าง ข้อ ๑.๒ พื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์ใช้เป็นพื้นที่กองมูลสุกร เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่อยู่ระหว่างลำห้วยสาธารณะกับพื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองไม่ใช่พื้นที่ เดียวกัน แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ปรากฏว่าพื้นที่ด้านหลังที่มีการ กองมูลสุกรเป็นพื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรอง มีการใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสีย หรือมีการบรรจุ น้ำเสียไว้ ปรากฏตามรูปถ่ายแนบท้ายบันทึกข้อความ ที่ รบ ๗๕๐๐๑/- ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง การตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณีพระลักษณะฟาร์มกองมูลสุกรบริเวณไร่อ้อยติดกับลำห้วยสาธารณะ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ครั้งนั้นถือเป็นพยานหลักฐานสำคัญว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งข้อบัญญัติท้องถิ่นที่กำหนดเรื่องระยะห่างของที่ตั้ง

สถานประกอบกิจการมีผลบังคับใช้แล้ว ทางผู้อุทธรณ์ไม่ได้ใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียหรือเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองแต่อย่างใด จากคำกล่าวอ้างของผู้อุทธรณ์ว่ามีการปักคันดินล้อมรอบพื้นที่ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่ปรากฏว่ามีการแจ้งการขุดดินหรือถมดินต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่อย่างใด ประเด็นที่ ๒ ข้อ ๒.๑ การออกคำรับรองมาตรฐานฟาร์มของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดราชบุรีไม่มีผลผูกพันหรือมีผลบังคับให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องรับรองความมีอยู่ของบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การรับรองมาตรฐานฟาร์มเป็นเพียงเอกสารส่วนหนึ่งที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพว่า ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้วหรือไม่ เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบว่าจะมีการใช้พื้นที่เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองในอนาคตเพื่อเตรียมความพร้อมในการวางแผนขยายสถานประกอบการ โดยทำการแจ้งหรือขออนุญาตดำเนินการตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างถูกต้องแล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่ามีการใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียโดยการบรรจุน้ำเสียไว้ในพื้นที่ดังกล่าว ประกอบกับการดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนมาก่อนที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นจะมีผลใช้บังคับ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงไม่อาจอนุญาตให้ใช้เป็นพื้นที่ของผู้อุทธรณ์เพื่อใช้เป็นพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียหรือบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองได้ ส่วนข้อ ๒.๒ ความเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ให้ความเห็นว่า พื้นที่ดังกล่าวถือเป็นระบบบำบัดน้ำเสียของผู้อุทธรณ์เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวมีการทำคันดินล้อมรอบ ในขณะที่ตรวจสอบไม่พบว่ามีกระบายน้ำจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกแต่อย่างใดนั้น ไม่มีผลผูกพันหรือมีผลบังคับให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องรับรองความมีอยู่ของบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองแต่อย่างใด เนื่องจากการให้ความเห็นเป็นการกล่าวอ้างตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมเท่านั้น ไม่ได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่ประการใด ประกอบกับพื้นที่ดังกล่าวถูกใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียตามความเห็นของเจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ภายหลังจากที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นมีผลบังคับใช้แล้ว

ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๗.๐๐ น. พบว่า สถานประกอบกิจการ “พระลักษณะฟาร์ม” ตั้งอยู่เลขที่ ๖๐ หมู่ที่ ๓ ตำบลน้ำพุ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ใช้พื้นที่ประมาณ ๓๐๐ ไร่จากทั้งหมดประมาณ ๑,๗๐๐ ไร่ มีการเพาะเลี้ยงสุกรจำนวนประมาณ ๑๒,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ ตัว ปัจจุบันยังคงดำเนินกิจการอยู่ บริเวณพื้นที่พิพาทอยู่ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๙๘๖๘ และ ๖๙๘๖๙ มีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๔๔ ไร่ เป็นกรรมสิทธิ์ของนางสาวนางเยาว์ เสงเจริญ มารดาของนายภาณุวัฒน์ พระลักษณะ โดยซื้อมาจากนางเวย แสงพันธ์ และนายน้อย ยิ้มแย้ม เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ จากการตรวจสอบพบว่า บริเวณด้านหน้าฟาร์มเลี้ยงสุกรติดถนน ด้านหลังของฟาร์มเลี้ยงสุกรมีลำห้วยสาธารณะประโยชน์ และโดยรอบพื้นที่มีสถานประกอบกิจการเพาะเลี้ยงสุกรจำนวนมาก และมีบ่อพักน้ำมูลสุกรใกล้กับลำห้วยสาธารณะเกือบทุกฟาร์ม จากการสอบถามเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าสถานประกอบกิจการแห่งใดปล่อยน้ำเสียออกมา ในวันที่ตรวจสอบไม่ได้เก็บตัวอย่างน้ำในบ่อบำบัดน้ำเสียของผู้อุทธรณ์เนื่องจากไม่มีการรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุมีข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ การประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์จึงอยู่ในบังคับที่ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรได้ปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกรประเภท ก ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และมีผลการตรวจคุณภาพน้ำทิ้งจากสถานประกอบกิจการเกินกว่าค่ามาตรฐานกำหนด จนเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งตามข้อบัญญัติท้องถิ่นข้อ ๑๐ (๖)

ในบริเวณน้ำท่วมขัง...

ในบริเวณน้ำท่วมขังคล้ายน้ำเสียใกล้ลำห้วยสาธารณะอันเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์ โดยมารดาของผู้อุทธรณ์ ได้ออนให้ผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑ และได้ใช้เป็นร่องรับน้ำเสียจากสถานประกอบกิจการจริง เนื่องจากพบการขุดร่องทำคันดินกันเพื่อป้องกันการล้นของน้ำเสีย แต่ไม่สามารถสืบค้นได้ว่าทำไว้ตั้งแต่เมื่อใด

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคล โดยมีนายภาณุวัฒน์ พระลักษณะ เป็นกรรมการ ผู้มีอำนาจ ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรใช้ชื่อว่า “ฟาร์มพระลักษณะ” ใช้พื้นที่ประมาณ ๓๐๐ ไร่จากทั้งหมดประมาณ ๑,๗๐๐ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๖๐ หมู่ ๓ ตำบลน้ำพุ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต่อเนื่องมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ในปัจจุบันได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๑ เลขที่ ๓๒/๒๕๖๔ ออกให้วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๔ ใช้ได้ถึงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ บริเวณที่ดินที่ใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้อุทธรณ์ โดยรับโอน จากมารดาเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑ ถูกใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองเพื่อรองรับน้ำเสียจากการประกอบกิจการ โดยทำคันดินล้อมรอบมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลน้ำพุร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ได้เข้าตรวจสอบสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากพบว่ามีน้ำท่วมขังบริเวณด้านข้างสถานประกอบกิจการมีลักษณะคล้ายน้ำเสีย โดยได้เก็บตัวอย่างน้ำเสีย ไปตรวจสอบและออกแบบตรวจแนะนำตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการนำน้ำเสีย ที่ปล่อยออกไปบริเวณพื้นที่ไร้อยากกลับเข้าบ่อบำบัดน้ำเสียภายในยี่สิบวันครบกำหนดวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำ และเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจคุณภาพน้ำจาก ฟาร์มสุกรไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกรประเภท ก ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิด มลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ แต่ไม่พบการระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม ภายนอก และฟาร์มมีระบบบำบัดน้ำเสียเพียงพอ ถือว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าการที่ผู้อุทธรณ์ระบายน้ำเสียออกจากฟาร์มมายัง บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองนอกรั้วสถานประกอบกิจการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ ข้อ ๑๐ (๖) ในเรื่องระยะห่างของสถานประกอบกิจการที่ต้องตั้งห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะเกินกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และข้อ ๑๓ กรณีสถานประกอบกิจการไม่จัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีการที่เหมาะสมเพื่อไม่ก่อให้เกิด ความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง จึงอาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ ระวังการปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานลงสู่บริเวณดังกล่าวทันที ห้ามทำการปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตาม มาตรฐานออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกสถานประกอบการ เว้นแต่จะได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของประกาศ จังหวัดราชบุรี และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้ทำการสูบน้ำเสียกลับเข้าสู่บ่อบำบัดน้ำเสียภายในสถาน

ประกอบกิจการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่า เดิมพื้นที่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองเป็นพื้นที่ไร้อยู่เลิกใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ปันคันดินทำเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองเพื่อรองรับน้ำเสีย จำนวน ๖ บ่อ พื้นที่ฟาร์มรวมถึงบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองได้ยื่นขอรับรองมาตรฐานฟาร์มกับสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดราชบุรีตั้งแต่วันที่ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา และขอต่ออายุทุก ๕ ปีต่อเนื่องมาโดยตลอด บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองจึงมีมาก่อนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ อีกทั้งได้ยืนยันตามผลการตรวจสอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ว่า ในขณะที่ทำการตรวจสอบไม่พบการระบายน้ำจากการประกอบกิจการสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกแต่อย่างใด ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พบว่า บริเวณที่มีน้ำท่วมขังมีคันดินกั้นเพื่อป้องกันการล้นของน้ำเสีย แต่ไม่สามารถสืบค้นได้ว่าทำไว้ตั้งแต่เมื่อใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น กฎกระทรวงควบคุมกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินกิจการว่า ข้อ ๕ ผู้ดำเนินกิจการในสถานประกอบกิจการประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมและมีผลใช้บังคับในท้องถิ่นนั้นแล้วต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้... ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบกิจการ การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา... ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องดูแลมิให้น้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบกิจการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง ในกรณีที่มีน้ำทิ้งหรือน้ำเสียเกิดขึ้นจากสถานประกอบกิจการซึ่งการดำเนินการของสถานประกอบกิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถานประกอบกิจการต้องดำเนินการตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด... ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑ บัญญัติว่า ข้อ ๗ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ ๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานดังต่อไปนี้จะต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการ ก. กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ ๑. สุกร โค กระบือ... ข้อ ๑๐ กำหนดข้อห้าม

และข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานตามข้อกำหนดไว้ในข้อ ๙ ดังต่อไปนี้...

(๖) การประกอบกิจการตาม ก. ข้อ ๑ ถึง ๕ เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ให้ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ และแหล่งน้ำสาธารณะ ไม่น้อยกว่าในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร...

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องดูแลมิให้น้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบกิจการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสมเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง ในกรณีที่มีน้ำทิ่งหรือน้ำเสียเกิดขึ้นจากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการของสถานประกอบกิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถานประกอบกิจการต้องดำเนินการตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ในการประกอบกิจการของผู้ותרณ์ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ותרณ์ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ก่อนที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ จะมีผลใช้บังคับ เมื่อพิจารณาตามหลักกฎหมายทั่วไปที่วางหลักไว้ว่า กฎหมายที่ออกมามีผลให้ให้เป็นโทษย้อนหลังไม่ได้ การกำหนดหลักเกณฑ์ด้านระยะห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่าในระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นภายหลังจากผู้ותרณ์ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแล้วโดยไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าพื้นที่บริเวณดังกล่าวถูกใช้เป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองก่อนที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นจะมีผลใช้บังคับหรือไม่ อย่างไร อีกทั้งผู้ותרณ์มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ครอบครองพื้นที่ดังกล่าว สามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้ และการระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจการไปรวบรวมไว้ในบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองมิใช่การปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม ไม่ถือว่าผู้ותרณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดังนั้น จึงยังรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ותרณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ห้ามปล่อยน้ำเสียออกนอกสถานประกอบกิจการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายไพฑูรย์ ปัตนา ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา ข้อสนับสนุน การใช้ดุลพินิจ และได้แจ้งสิทธิผู้ותרณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ถือได้ว่ามีรูปแบบถูกต้องตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ותרณ์ระบายน้ำเสียจากการประกอบกิจการไปรวบรวมไว้ในบ่อน้ำเสียสำรองอันเป็นพื้นที่ที่ผู้ותרณ์มีกรรมสิทธิ์ครอบครองและสามารถใช้ประโยชน์ได้ มิใช่การปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม ถือได้ว่าไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อีกทั้งไม่ปรากฏข้อมูล

และหลักฐานที่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นบ่อบำบัดน้ำเสียสำรองภายหลังจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ระงับการปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานลงสู่บ่อบำบัดน้ำเสียสำรองทันที ห้ามทำการปล่อยน้ำเสียที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกสถานประกอบการ และให้ทำการสูบน้ำเสียดังกล่าวกลับเข้าสู่บ่อบำบัดน้ำเสียภายในสถานประกอบการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงพิจารณาวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๕๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔

๑๕๔ ๕๕๔

(นายदनัย อีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

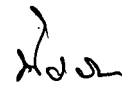
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

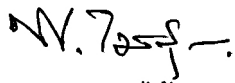
(นางปิยิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นายพลธรรม ปันต๊ะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายศุเมธ ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ